

Elke woensdag uw gids voor weekend en vrije tijd

erccore

Just Jack

[vrijdag 5 mei, Chapeau, 20.00 uur]
Je draaitdrifters aller landen, verzamelt u! Na erbo heeft Engeland er een situatie gekend van het getto bij Jack Alsop alias Just in songs kunnen alhoewel je Mike Skinner een onverzenuur hoort uhrtochten met Beck. Laten pop wordt verzamelt met bevestiglijke edificeerders en scene elektrotop. Vorige kreeg Just Jack de Mithroliar al meubelen oort en op de kievelen met deze rix, rrp je dus mogelijk richting Botaniquu

Keren Ann

2 Tinariwen

[vrijdag 8 mei, Chapeau, 20.00 uur]

Nocht gedacht dat Mali het breedpunt zou vormen voor een nieuwe aenting in de rick, maar met Tinariwen hebben ze in Africa zover een eigen richting die ook in het westen weerklank heeft gevonden. De Tinariwenstouch koppelt Afrikaanse blues aan een hypnotiserende, in hoofdzaak elektrische sound en in hun songs hebben ze het even liefde, hoop en politiek. Gallery op tijd te komen, want met Tarrit en Tuunmaat staan gelijkgestemde acts in het voorprogramma die ook de meace waard zijn.

3 Erik Truffaz

[vrijdag 30 april, Koninklijk Circus, 20.00 uur]

Wat trompetist Erik Truffaz er niet voor terugschikt om buiten de lijntjes van de jazz te kleuren in inmiddels bakend. De ene keer stuurt hij zijn sound richting Lad Zappella, op andere momenten voel je de geest van Miles Davis door zijn muziek waaien. Op Les Musis krijgt hij op het podium gezelschap van de Britse saxenier Ed Harcourt. Op zijn jongste cd stond die samenwerking alvast garant voor een paar kleuroscopie passages [de recente pagina 7]. Wedden dat ze live ook kippenvel uitdooft?

4 The Young Gods

[vrijdag 12 mei, Chapeau, 20.00 uur]

Industrial uit het oerke Zwitserland, The Young Gods combineren al twintig jaar wetten met een kunstmatige basis op een manier die Mike Inch Mallis tot een eel lere kunstenaar heeft gemaakt. Met goedstevige Super Reedy Fragment Mint even computerische als melodieuze en illustratieve perfect waarom groepen als Tool, U2, The Chemical Brothers en Faith No More hen als een belangrijke invloed beschouwen. Een aovervrende geschiedenis.

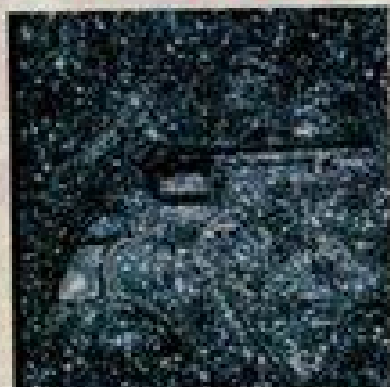
6 Tom McRae

[vrijdag 8 mei, Agnèsbija Circus, 20.00 uur]

The Minnie traditie van een zwaarblauwe met kunstmatige dagten van de rijkere van King of Jack een paar uitgedoende op het Belgische podium. De wereld alhoewel een grote schok voor zijn fans, want Mike McRae er al en toe zelfs experimenteel op. Wanneer u die naar omhoog uit uw mond lichte geprobleem hebben met het ritme in de laatste bijlage u wellicht geweest met een andere, zachte dender concert waarden ritme en inbrengend de hiedroffen wegkopen.

De fine fleur van de nacht

De tien opvallendste concerten op Les Nuits Botaniquu

The Young Gods

Super Ready/Fragmenté

Zwitserland: meer dan
banken, koekekoek-
klodden en kaasfondue

Goden op een oude dag

Het zegt wat over hoe overheersend de Amerikaanse popcultuur wel is als Nine Inch Nails vandaag door alles wat naam heeft als een baanbrekende band wordt beschouwd. Trent Reznor zelf citeert The Young Gods als invloed, en hij is lang niet de enige. Ook Tool, Ministry, The Chemical Brothers en Faith No More hebben met rode oortjes naar het Zwitserse collectief geluisterd. Zonder The Young Gods had U2 nooit *Achtung Baby* kunnen maken en was *Outside* evenmin de beste Bowieplaat van de laatste twintig jaar.

De band geldt als een van de grondleggers van de industrial, en als het gezelschap van zanger Franz Treichler vandaag minder bekend is dan het gros van zijn volgelingen, heeft het er vooral mee te maken dat hij meer muzikant is dan popster. Ooit waren de The Young Gods de eerste groep die de sampler als volwaardig groepslid beschouwden

en ook al zijn de songs er melodieuzer op geworden, toch is het referentiekader er niet eviderter op geworden. De groep verzint met invloeden uit ambient, klassiek, techno en rock een nieuw vocabularium.

Op *Super Ready/Fragmenté*, de eerste plaat met nieuw materiaal sinds 2000, trekt de groep een indrukwekkende wall of sound op, grossieren de goden in verpletterende noise en withete rock terwijl er ritmes doorheen knallen op een verschroeiend volume. Niettemin gaan er onder die bijzondere verpakking catchy popsongs schuil. Het refrein van het titelnummer slentert al dagen in ons hoofd rond en ook 'I'm the Drug' en 'C'est quoi, c'est ça' kan gerust op een jongerenzender gedraaid worden. Alleen: het zou zonde zijn om daarop te wachten. The Young Gods hebben de eeuwige jeugd. Zoals alle groepen die de vinger stevig aan de pols houden. [PIAS]

DOWNLOAD EERST: 'Super Ready/Fragmenté'

